

Nocek duży

2018-03-16

Nocek duży (*Myotis myotis*) - samice tego gatunku tworzą kolonie rozrodzce w dużych, ciepłych i izolowanych od światła schronieniach. Są to głównie obszerne strychy kościołów, umożliwiające swobodny lot. Samice i młode wiszą zwykle w wyższych partiach strychu, w miejscach widocznych, przyklepione do różnych elementów, najczęściej drewnianych. W Polsce nocki duże zimują w jaskiniach i innego typu podziemiach - np. w fortyfikacjach. Za okres hibernacji tego gatunku przyjmuje się w naszym kraju czas od połowy września do połowy kwietnia, lecz poszczególne osobniki mogą zapadać w zimowe odrętwienie później lub budzić się wcześniej - zależy od wieku, płci oraz kondycji samych nietoperzy, dostępności pokarmu, warunków pogodowych i regionu kraju. W szczeliny wciskają się rzadko. Częściej spotyka się je na szczycie zamkniętych od góry, podziemnych „kominów”, wywietrzników czy wnek w stropie jaskiń. Miejsca takie, w których gromadzi się lżejsze, ciepłe powietrze, są preferowane przez nocki duże. Nocek duży jest przedmiotem ochrony we wszystkich obszarach Natura 2000 objętych projektem tj. obszarach Natura 2000 **Horyniec PLH180017** oraz **Uroczyska Rزتoczna Wschodniego PLH060093**, gdzie znajdują się jego schronienia zimowe w bunkrach tzw. Linii Mołotowa, obszarach Natura 2000: **Kościół w Równem PLH180036**, **Kościół w Skalniaku PLH180037**, **Ostoja Czarnorzecka PLH180027** oraz **Rymanów PLH180016**, gdzie znajdują się jego kolonie rozrodzce na strychach kościołów.

Gatunek ten podlega ochronie w prawie międzynarodowym: Dyrektywa Siedliskowa: załącznik II i IV; Konwencja Berneńska - Załącznik II; Konwencja Bońska - Załącznik II; EUROBATS - Załącznik I, prawie krajowym: ochrona gatunkowa - ochrona ścisła (gatunek wymagający ochrony czynnej); ochrona strefowa - zimowiska, w których w ciągu 3 kolejnych lat choć raz stwierdzono ponad 200 nietoperzy (niezależnie od gatunku): strefa ochrony całorocznej - pomieszczenia i kryjówki zajmowane przez nietoperze Kategorie IUCN: Czerwona lista IUCN (2011) - LC; Czerwona lista dla Karpat (2003) - VU (w Polsce- VU).